

C/2025/2983

27.5.2025

SDĚLENÍ KOMISE,

**Pokyny k cílům spotřeby obnovitelných paliv nebiologického původu v průmyslu a v odvětví
dopravy stanoveným v člancích 22a, 22b a 25 směrnice (EU) 2018/2001 o podpoře využívání energie
z obnovitelných zdrojů ve znění směrnice (EU) 2023/2413**

(C/2025/2983)

Obsah

	<i>Strana</i>
1. Úvod	2
2. Oblast působnosti cíle pro obnovitelná paliva nebiologického původu v článku 22a	3
3. Vztah mezi cílem pro obnovitelná paliva nebiologického původu a celkovým cílem EU v oblasti energie z obnovitelných zdrojů podle článku 3	7
4. Článek 22b	8
5. Cíl pro obnovitelná paliva nebiologického původu v článku 25	8

1. Úvod

Dne 20. listopadu 2023 vstoupila v platnost směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2023/2413 ⁽¹⁾, kterou se mění směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/2001 ⁽²⁾. Tato pozměňující směrnice zavádí změny legislativního rámce, jímž se řídí energie z obnovitelných zdrojů do roku 2030 a po něm. V těchto pokynech se označuje nejnovější verze směrnice o obnovitelných zdrojích energie ve znění z roku 2023 jako „revidovaná směrnice RED“ nebo „revidovaná směrnice“.

Revidovaná směrnice RED je základním kamenem Zelené dohody pro Evropu a plánu REPowerEU s cílem dosáhnout ambicí Unie v oblasti boje proti změně klimatu a snížit energetickou závislost Unie na Rusku. Výrazně zvyšuje úroveň ambicí v oblasti energie z obnovitelných zdrojů, a to nejen zvýšením závazného cíle Unie v oblasti energie z obnovitelných zdrojů, kterého je třeba společně dosáhnout do roku 2030, z 32 % na 42,5 % (s ambicí dosáhnout 45 %), ale také přidáním a posílením dílčích cílů pro obnovitelné zdroje, kterých je třeba dosáhnout v různých odvětvích, včetně průmyslu.

Průmysl se na spotřebě energie v Unii podílí přibližně 25 % ⁽³⁾ a je významným spotřebitelem fosilních paliv, zejména pro účely vytápění a chlazení. Kromě toho se fosilní paliva používají jako surovina pro výrobu průmyslových výrobků, jako jsou hnojiva, chemikálie nebo ocel. Vzhledem k významnému podílu průmyslu na spotřebě energie v Unii je pro dosažení cílů v oblasti energie z obnovitelných zdrojů v tomto odvětví v celé Unii zapotřebí výrazně zvýšit vstup energie z obnovitelných zdrojů. Dnešní rozhodnutí o průmyslových investicích navíc budou určovat budoucí průmyslové procesy a energetické možnosti, které může průmysl zvažovat, takže je důležité, aby tato investiční rozhodnutí obstála i v budoucnu a zabránilo se vytváření uvízlých aktiv (59. bod odůvodnění revidované směrnice RED).

Revidovaná směrnice RED obsahuje dvě zvláštní ustanovení (články 22a a 22b) zaměřená na všeobecné rozšíření energie z obnovitelných zdrojů v průmyslovém odvětví. Stanovuje pobídky a povinnosti pro členské státy, aby se zajistilo, že jejich průmysl bude schopen přejít na výrobní procesy, které jako palivo nebo vstupní surovinu používají namísto fosilních paliv energii z obnovitelných zdrojů, například obnovitelná paliva nebiologického původu. V této souvislosti je třeba poznamenat, že revidovaná směrnice RED zavádí v čl. 2 bodě 36 novou definici obnovitelných paliv nebiologického původu, která zahrnuje všechna použití obnovitelných paliv nebiologického původu, a nikoli pouze použití obnovitelných paliv nebiologického původu jako paliv pro dopravu, jak tomu bylo v předchozí definici ve směrnici RED z roku 2018.

Kromě orientačního cíle zvýšit podíl obnovitelných zdrojů v průmyslovém odvětví stanoví článek 22a povinnost členských států zajistit, aby obnovitelná paliva nebiologického původu částečně nahradila jejich ekvivalenty fosilních paliv pro konečné energetické a neenergetické účely v průmyslovém odvětví. Cílem této povinnosti je podpořit rozvoj trhu se spotřebou obnovitelných paliv nebiologického původu pro průmyslové účely, což je nezbytné, neboť obnovitelná paliva nebiologického původu jsou v současné době dražší než jejich ekvivalenty založené na fosilních palivech a není pravděpodobné, že se při neexistenci regulatorního zásahu vyráběly a prodávaly výhradně za tržních podmínek. Revidovaná směrnice RED poskytuje možnost snížit cílovou hodnotu obnovitelných paliv nebiologického původu v členském státě, pokud jsou splněny podmínky stanovené v článku 22b.

Obecná lhůta pro provedení ustanovení nezbytných pro dosažení souladu s revidovanou směrnicí RED – včetně článků 22a a 22b – je stanovena na 21. května 2025.

Směrnice dále stanoví závazné cíle v odvětví dopravy. Vedle dosažení zastřešujících cílů, kterými jsou buď 29 % podíl energie z obnovitelných zdrojů v dopravě, nebo snížení emisní náročnosti paliv v dopravě o 14,5 %, se od členských států požaduje, aby do roku 2030 zvýšily podíl obnovitelných paliv nebiologického původu nejméně na 1 %. Obnovitelná paliva nebiologického původu rovněž přispívají ke kombinovanému cíli 5,5 % pro obnovitelná paliva nebiologického původu a pokročilá biopaliva. Směrnice dále stanoví pravidla, jakým způsobem přispívají obnovitelná paliva nebiologického původu k dosažení cílů a jak by členské státy měly podporovat využívání energie z obnovitelných zdrojů v dopravě prostřednictvím povinnosti dodavatelů paliv.

Toto sdělení má sloužit čistě jako vodítko pro účely provedení a uplatňování revidované směrnice RED. Neposkytuje výklad v kontextu jiných právních aktů.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2023/2413 ze dne 18. října 2023, kterou se mění směrnice (EU) 2018/2001, nařízení (EU) 2018/1999 a směrnice 98/70/ES, pokud jde o podporu energie z obnovitelných zdrojů, a zrušuje směrnice Rady (EU) 2015/652 (Úř. věst. L, 2023/2413, 31.10.2023, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2023/2413/oj>).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/2001 ze dne 11. prosince 2018 o podpoře využívání energie z obnovitelných zdrojů (Úř. věst. L 328, 21.12.2018, s. 82).

⁽³⁾ Tento podíl přesahuje 30 % při kombinaci konečné spotřeby pro energetické a neenergetické účely.

Právně závazné je pouze znění samotných právních předpisů EU. Případný závazný výklad zákona musí vždy vycházet ze znění směrnice a přímo z rozhodnutí Soudního dvora EU.

2. Oblast působnosti cíle pro obnovitelná paliva nebiologického původu v článku 22a

Článek 22a revidované směrnice RED stanoví: „Členské státy zajistí, aby podíl obnovitelných paliv nebiologického původu používaných pro konečné energetické a neenergetické účely do roku 2030 činil nejméně 42 % vodíku používaného pro konečné energetické a neenergetické účely v průmyslu a do roku 2035 tento podíl činil 60 %.“

Pokud jde o oblast působnosti nového povinného cíle pro obnovitelná paliva nebiologického původu v průmyslu stanoveného v článku 22a, v následujících pododdílech jsou objasněny tyto pojmy: i) pojem odvětví (oddíl 2.1); ii) komu jsou cíle pro obnovitelná paliva nebiologického původu určeny (oddíl 2.2); iii) výpočet čitatele (oddíl 2.3) a iv) výpočet jmenovatele pro účely splnění cíle (oddíl 2.4).

2.1 Definice průmyslu

Ustanovení čl. 2 odst. 18a revidované směrnice RED definuje „průmysl“ jako „podniky a výrobky, které spadají do sekcí B, C a F a do sekce J oddílu (63) statistické klasifikace ekonomických činností (NACE REV.2), jak jsou stanoveny v nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1893/2006“^(*).

Sekce B, C a F zahrnují „Těžbu a dobývání“, „Zpracovatelský průmysl“ a „Stavebnictví“. Sekce J oddíl (63) zahrnuje Informační činnosti. Z těchto činností představují energeticky nejnáročnější činnost datová centra, a jsou proto klíčovým odvětvím pro účely orientačního cíle podle článku 22a. Definice průmyslu podle čl. 2 odst. 18a revidované směrnice RED přesahuje rámec pokynů Eurostatu ke konečné spotřebě energie v průmyslu, neboť zahrnuje rovněž sekci J divizi (63), na kterou se pokyny Eurostatu pro vykazování spotřeby energie v průmyslu nevztahují. Pokyny Eurostatu vyžadují povinné podávání zpráv o průmyslu v sekcích B, C a F (s dobrovolným podáváním zpráv týkajících se oddílů 41, 42 a 43)^(*). Na povinné podávání zpráv o konečné spotřebě energie pro datová centra se vztahují pokyny ke konečné spotřebě energie ve službách^(*). Statistické pokyny k ropě a zemnímu plynu vyžadují shromažďování údajů o používání ropy a zemního plynu pro neenergetické účely v průmyslu^(*).

Rafinérie spadají pod definici průmyslu (sekce C klasifikace NACE REV. 2). Mají však zvláštní postavení, pokud jde o spotřebu obnovitelných paliv nebiologického původu a způsob, jakým jsou započítávány v rámci různých cílů revidované směrnice RED, konkrétně cílů pro zvýšení podílu energie z obnovitelných zdrojů v průmyslu a v odvětví dopravy stanovených v článcích 22a a 25 revidované směrnice RED. Většina paliv vyráběných v rafinériích se používá jako paliva v odvětví dopravy, a proto se započítávají do cílů v oblasti využití obnovitelných zdrojů v odvětví dopravy. Existují však také rafinérie, které vyrábějí paliva používaná pro výrobu energie (tj. těžké topné oleje), ropné produkty pro chemický průmysl, a dokonce i pevné materiály (např. koks) používané při výrobě hliníku, oceli nebo hnojiv. Kromě toho existuje malý počet rafinérských produktů, které se používají jako paliva v odvětví dopravy i jako průmyslové výrobky, například MTBE (terc-butyl(methyl)ether) a methanol.

Rozvržení spotřeby vodíku na úrovni rafinérie by se mělo provést na základě všech různých produktů vyrobených pomocí vodíku na konci procesu, na základě energetického obsahu a na ročním základě na úrovni rafinérie. To by mělo být provedeno po vyloučení vodíku vyrobeného jako vedlejší produkt a spotřebovaného v rafinérii. Pokud rafinérie nemá jasno ohledně toho, zda se produkt používá v dopravě, nebo jako průmyslový výrobek, měly by členské státy použít k určení poměru produktů používaných jako paliva v dopravě nebo jako průmyslový výrobek údaje na úrovni EU.

^(*) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1893/2006 ze dne 20. prosince 2006, kterým se zavádí statistická klasifikace ekonomických činností NACE Revize 2 a kterým se mění nařízení Rady (EHS) č. 3037/90 a některá nařízení ES o specifických statistických oblastech (Úř. věst. L 393, 30.12.2006, s. 1).

^(*) <https://ec.europa.eu/eurostat/documents/38154/16135593/energy-consumption-industry-reporting-instructions.pdf>.

^(*) <https://ec.europa.eu/eurostat/documents/38154/16135593/energy-consumption-services-reporting-instructions.pdf>.

^(*) https://ec.europa.eu/eurostat/documents/38154/16135593/Natural_Gas_Questionnaire_Instructions.pdf a https://ec.europa.eu/eurostat/documents/38154/16135593/Oil_Questionnaire_Instructions.pdf.

Obnovitelná paliva nebiologického původu použitá v rafinérii proto částečně přispívají k cíli pro spotřebu obnovitelných paliv nebiologického původu v dopravě stanovenému v čl. 25 odst. 2 písm. a) revidované směrnice RED a částečně k cíli spotřeby pro obnovitelná paliva nebiologického původu v průmyslu stanovenému v článku 22a revidované směrnice RED. Podíl příspěvku může být stanoven na základě ročního poměru rafinérských produktů používaných v dopravě a v průmyslu, aniž by bylo překročeno množství spotřeby vodíku přidělené průmyslu na úrovni rafinérií.

Sekce D (Dodávka elektřiny, plynu, páry a klimatizace) se nezahrnuje. Vodík používaný jako palivo v centrálních elektrárnách nebo vodík používaný k výrobě komerční páry proto do oblasti působnosti článku 22a nespadá, včetně cíle pro obnovitelná paliva nebiologického původu.

Od ledna 2022 se nařízení o energetické statistice⁽⁸⁾ vztahuje také na shromažďování údajů o výrobě a spotřebě vodíku a od ledna 2024 na přeměny vodíku na jiná paliva. Směsi vodíku a jiných plynů zatím nejsou v pokynech Eurostatu pro vykazování vodíku zahrnuty⁽⁹⁾.

Pro výpočet cílové hodnoty obnovitelných paliv nebiologického původu v průmyslu je důležité, aby se při výpočtu množství obnovitelných paliv nebiologického původu, které se spotřebuje v průmyslu, zohlednil vodík používaný v průmyslových procesech a přepravovaný v podobě směsi: zejména vodík v syntetickém plynu (směs vodíku a oxidu uhelnatého), který se používá jako surovina pro výrobu chemických látek, a vodík ve směsi vodíku a dusíku (N₂), která se používá jako surovina pro výrobu amoniaku.

Národní statistiky již údaje o vodíku shromažďují na dobrovolné bázi, ačkoli povinnost podávat zprávy platí až od roku 2024. Pokyny Eurostatu k podávání zpráv o vodíku⁽¹⁰⁾ v současné době umožňují dobrovolné podávání zpráv o spotřebě amoniaku a zatím nezahrnují dobrovolné podávání zpráv o spotřebě methanolu. Amoniak i methanol jsou deriváty vodíku a členské státy jsou již nyní povzbuzovány k tomu, aby zprávy dobrovolně podávaly.

Komise co nejdříve podpoří sledování podílu obnovitelných paliv nebiologického původu na průmyslové spotřebě vodíku prostřednictvím nástroje SHARES (SHort Assessment of Renewable Energy Sources)⁽¹¹⁾.

2.2 Povinnost určená členským státům

Cíl pro obnovitelná paliva nebiologického původu obsažený v článku 22a revidované směrnice RED se vztahuje na členské státy, což znamená, že členské státy jsou odpovědné za zajištění toho, aby příspěvek obnovitelných paliv nebiologického původu umožnil dosáhnout cíle. To je zřejmé z textu článku 22a a je to opodstatněno těmito dvěma důvody: zaprvé, v současné době neexistuje trh pro obnovitelná paliva nebiologického původu, neboť jejich výroba je omezená a ve srovnání s ekvivalenty založenými na fosilních palivech jsou stále relativně drahá. Proto je třeba vytvořit regulační pobídky na úrovni Unie a na vnitrostátní úrovni, aby se obnovitelná paliva nebiologického původu zpřístupnila průmyslu a podpořilo se vytvoření trhu s těmito produkty. Členské státy by měly navrhnout opatření k dosažení cíle pro obnovitelná paliva nebiologického původu v průmyslu podle svých vnitrostátních podmínek, přičemž by měly zohlednit různou úroveň využívání vodíku v různých odvětvích a také to, jak může dostupnost obnovitelných paliv nebiologického původu pro některé průmyslové spotřebitele podpořit jejich přechod na výrobní procesy založené na obnovitelných zdrojích energie. Za druhé, objem spotřeby vodíku v průmyslu a počet průmyslových odběratelů vodíku se v jednotlivých členských státech výrazně liší. Členské státy proto mohou přizpůsobit své politiky svým specifickým podmínkám a zajistit, aby při provádění této povinnosti zaručily rovné podmínky pro spotřebitele vodíku.

Povinnost se tedy nevztahuje přímo na spotřebitele vodíku. To nevylučuje, aby členské státy stanovily jako jedno z možných opatření k dosažení cíle povinné kvóty pro spotřebu obnovitelných paliv nebiologického původu. V takovém případě je důležité, aby členské státy vzaly v úvahu dopad, který mohou mít povinné kvóty na konkurenceschopnost průmyslových spotřebitelů vodíku. Kvóty, které nejsou podpořeny odpovídajícími regulačními opatřeními a podpůrnými mechanismy v souladu se státní podporou, jež by kompenzovaly rozdíl v nákladech na obnovitelná paliva nebiologického původu a fosilní paliva, by mohly vést k úniku uhlíku a dodatečným dovozům produktů vyrobených z vodíku založeného na fosilních palivech uvnitř EU nebo ze třetích zemí mimo EU. To by bylo v rozporu s cílem článku 22a dekarbonizovat průmyslové odvětví Unie. Všechna vnitrostátní prováděcí opatření by navíc měla být navržena tak, aby nebyla dotčena Smlouva o fungování EU, zejména článek 28.

⁽⁸⁾ Nařízení Komise (EU) 2022/132 ze dne 28. ledna 2022, kterým se mění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1099/2008 o energetické statistice, pokud jde o provádění aktualizací pro roční, měsíční a krátkodobé měsíční energetické statistiky (Úř. věst. L 20, 31.1.2022, s. 208), a nařízení Komise (EU) 2024/264 ze dne 17. ledna 2024, kterým se mění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1099/2008 o energetické statistice, pokud jde o provádění aktualizací pro roční, měsíční a krátkodobé měsíční energetické statistiky (Úř. věst. L, 2024/264, 18.1.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/264/oj>).

⁽⁹⁾ V tomto případě je směs jednoduše vodík spolu s jednou nebo více chemickými složkami, které však nejsou chemicky vázány.

⁽¹⁰⁾ Viz poznámka pod čarou 8.

⁽¹¹⁾ Nástroj Short Assessment of Renewable Energy Sources (SHARES) vyvinutý Eurostatem se zaměřuje na harmonizovaný výpočet podílu energie z obnovitelných zdrojů.

2.3 Výpočet čitatele

Ustanovení čl. 22a odst. 1 písm. b) stanoví, že „pro výpočet čitatele se zohlední energetický obsah obnovitelných paliv nebiologického původu spotřebovaných v průmyslovém sektoru pro konečné energetické a neenergetické účely, s výjimkou obnovitelných paliv nebiologického původu používaných jako meziprodukty pro výrobu konvenčních paliv používaných v odvětví dopravy a biopaliv“.

Do čitatele tak může být započten na základě svého energetického obsahu pouze vodík z obnovitelných zdrojů a jeho deriváty, které spadají pod definici obnovitelných paliv nebiologického původu v revidované směrnici RED⁽¹²⁾ a spotřebovávají se v průmyslu. Obnovitelná paliva nebiologického původu zahrnují vodík z obnovitelných zdrojů a jeho deriváty, které jsou v souladu s definicí uvedenou v čl. 2 odst. 36 revidované směrnice RED a s akty v přenesené pravomoci týkajícími se obnovitelných paliv nebiologického původu⁽¹³⁾. Pro účely výpočtu čitatele se za deriváty považují produkty získané jako přímé deriváty vodíku, tj. vzniklé chemickou reakcí mezi vodíkem a jinými molekulami. Produkty obsahující vodík, které však nejsou přímými deriváty vodíku (např. hnojiva), nebo produkty vyráběné s použitím vodíku jako redukčního činidla (např. přímo redukované železo⁽¹⁴⁾) by za obnovitelná paliva nebiologického původu neměly být považovány.

Ustanovení odst. 1 písm. b) odkazuje na obnovitelná paliva nebiologického původu „spotřebovaná v průmyslovém sektoru“, a proto je cíl pro obnovitelná paliva nebiologického původu stanovený v článku 22a cílem „spotřeby“. To znamená, že obnovitelná paliva nebiologického původu se započítávají do čitatele členského státu, v němž jsou spotřebována ve své konečné podobě v průmyslovém odvětví. V případě obnovitelných paliv nebiologického původu, která jsou deriváty obnovitelného vodíku, nesmí být obnovitelný vodík použitý k jejich výrobě zahrnut do čitatele vyrábějícího členského státu⁽¹⁵⁾ (bez ohledu na to, zda se jedná o stejný členský stát, ve kterém jsou obnovitelná paliva nebiologického původu spotřebována, nebo o jiný členský stát). V důsledku toho by v situaci, kdy jsou určitá obnovitelná paliva nebiologického původu (např. amoniak z obnovitelných zdrojů) vyráběna v členském státě a poté vyvážena do jiného členského státu, dovážející členský stát započítal obnovitelná paliva nebiologického původu do svého průmyslového cíle v čitateli, zatímco vyvážející členský stát by obnovitelný vodík použitý k jeho výrobě do čitatele nezapočítával.

Pro sledování obnovitelného vodíku certifikovaného jako obnovitelná paliva nebiologického původu, který je dodáván do propojené plynárenské infrastruktury Unie, je možné použít systém hmotnostní bilance v souladu s článkem 30 směrnice RED, a to za předpokladu, že spotřebitel fyzicky oddělí vodík od směsi plynů. V případě, že obnovitelný vodík není fyzicky oddělen od směsi plynů, vlastnosti vodíku, pokud jde o udržitelnost a úsporu emisí skleníkových plynů, nelze zemnímu plynu přiřadit. Kromě toho platí stejná pravidla pro dosažení hmotnostní bilance. Příslušné objemy obnovitelných paliv nebiologického původu musí být zaneseny do databáze Unie v souladu s článkem 31a směrnice RED.

⁽¹²⁾ Revidovaná směrnice RED definuje v čl. 2 bodě 36 obnovitelná paliva nebiologického původu jako „kapalná a plynná paliva, jejichž energetický obsah je získáván z jiných obnovitelných zdrojů než z biomasy“.

⁽¹³⁾ Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2023/1184 ze dne 10. února 2023, kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/2001 stanovením unijní metodiky, v níž jsou vymezena podrobná pravidla pro výrobu kapalných a plyných paliv z obnovitelných zdrojů nebiologického původu používaných v odvětví dopravy, C/2023/1087, Úř. věst. L 157, 20.6.2023, s. 11, a nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2023/1185 ze dne 10. února 2023, kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/2001 stanovením minimální hodnoty pro úspory emisí skleníkových plynů z recyklovaných paliv s obsahem uhlíku a upřesněním metodiky pro posuzování úspor emisí skleníkových plynů z kapalných a plyných paliv z obnovitelných zdrojů nebiologického původu používaných v odvětví dopravy a z recyklovaných paliv s obsahem uhlíku, C/2023/1086, Úř. věst. L 157, 20.6.2023, s. 20.

⁽¹⁴⁾ Je třeba poznamenat, že v případě výroby oceli pomocí procesu přímé redukce železa by se obnovitelný vodík používaný jako redukční činidlo pro přímou redukci železa považoval za obnovitelné palivo nebiologického původu používané v průmyslovém odvětví. Surové železo vzniklé přímou redukcí železa pomocí vodíku z obnovitelných zdrojů se nepovažuje za obnovitelné palivo nebiologického původu.

⁽¹⁵⁾ Ledaže se, jak se uvádí v čl. 7 odst. 1 revidované směrnice RED, členské státy „dohodnou prostřednictvím zvláštní dohody o spolupráci na tom, že obnovitelná paliva nebiologického původu spotřebovaná v daném členském státě se budou započítávat do podílu hrubé konečné spotřeby energie z obnovitelných zdrojů v členském státě, v němž byla tato paliva vyrobena. Aby bylo možné sledovat, zda nedochází k započítávání stejných obnovitelných paliv nebiologického původu jak v členském státě, v němž jsou vyráběna, tak v členském státě, v němž jsou spotřebována, a za účelem započítávání množství, oznámí členské státy Komisi každou takovou dohodu o spolupráci. Tato dohoda o spolupráci musí obsahovat množství obnovitelných paliv nebiologického původu, které se má započítávat celkem a pro každý členský stát zvlášť, a datum, od kterého má dohoda o spolupráci začít platit.“

Obnovitelná paliva nebiologického původu používaná v rafinériích, včetně těch, která jsou použita jako meziproduct, pro výrobu konvenčních paliv používaných v odvětví dopravy ⁽¹⁶⁾ a biopaliv ⁽¹⁷⁾, se nezapočítávají do cíle pro průmysl podle článku 22a, ale do cíle v oblasti dopravy podle článku 25 (viz níže). Obnovitelná paliva nebiologického původu používaná v rafinériích k výrobě průmyslových produktů spotřebovávaných v průmyslovém odvětví však lze započítat do cíle pro průmysl.

Do čitatele lze započítat vodík vyrobený jako vedlejší produkt a splňující definici obnovitelného paliva nebiologického původu ⁽¹⁸⁾.

2.4 Výpočet jmenovatele

Ustanovení čl. 22a odst. 1 pátého pododstavce písm. a) stanoví, že „pro výpočet jmenovatele se zohlední energetický obsah vodíku pro konečné energetické a neenergetické účely, s výjimkou: i) vodíku použitého jako meziproduct pro výrobu konvenčních paliv používaných v odvětví dopravy a biopaliv; ii) vodíku, který se vyrábí dekarbonizací průmyslového zbytkového plynu a který se používá k nahrazení specifického plynu, z něhož se vyrábí; iii) vodíku, který se vyrábí jako vedlejší produkt nebo se získává z vedlejších produktů v průmyslových zařízeních“.

Ačkoli tento odstavec zmiňuje vodík používaný pro konečné energetické a neenergetické účely bez uvedení odvětví, v němž je spotřebováván, z odst. 1 pátého pododstavce je zřejmé, že jmenovatel se vztahuje pouze na vodík spotřebováváný v odvětví průmyslu stanovením cíle „42 % vodíku používaného pro konečné energetické a neenergetické účely v průmyslu do roku 2030“. Proto jmenovatel zahrnuje pouze vodík spotřebováváný v průmyslovém odvětví podle definice v čl. 2 odst. 18a, a nikoli vodík spotřebováváný ve všech odvětvích.

Kromě toho jmenovatel nerozlišuje mezi zdrojem energie pro výrobu vodíku a zahrnuje vodík vyrobený všemi různými způsoby. Zahrnuje také vodík, který je záměrně spotřebován jako součást směsi, například podíl vodíku v syntetickém plynu (běžná směs vodíku a oxidu uhelnatého používaná v chemickém průmyslu) nebo podíl vodíku ve směsi s dusíkem (N₂) pro výrobu amoniaku.

Ustanovení čl. 22a odst.1 pátého pododstavce písm. a) stanoví, že ze jmenovatele jsou vyloučeny následující tři případy spotřeby vodíku v průmyslu:

- i) „vodík použitý jako meziproduct pro výrobu konvenčních paliv používaných v odvětví dopravy a biopaliv“. Patří sem veškerý vodík, který se spotřebuje na odsíření nebo hydrogenaci dopravních paliv a biopaliv. Toto vyloučení se bude týkat především spotřeby vodíku v rafinériích. Rafinérie, které vyrábějí jak paliva používaná v dopravě, tak průmyslové výrobky, by měly vyloučit pouze vodík spotřebováváný na výrobu konvenčních paliv používaných v dopravě a biopaliv;
- ii) „vodík, který se vyrábí dekarbonizací průmyslového zbytkového plynu a který se používá k nahrazení specifického plynu, z něhož se vyrábí“. Patří sem veškerý vodík, který se vyrábí ze zbytkových plynů a který následně znovu vstupuje do průmyslového procesu, aby nahradil zbytkový plyn, z něhož byl vyroben. Toto vyloučení je podkategorií, na kterou se vztahuje i širší vyloučení týkající se „vodíku, který se vyrábí jako vedlejší produkt nebo se získává z vedlejších produktů v průmyslových zařízeních“ (viz níže);
- iii) „vodík, který se vyrábí jako vedlejší produkt nebo se získává z vedlejších produktů v průmyslových zařízeních“. Toto vyloučení se týká vodíku, který vzniká jako nevyhnutelný a nezáměrný důsledek výroby hlavního produktu, nebo vodíku, který vzniká ze zbytkových plynů, jež jsou nevyhnutelným a nezáměrným důsledkem výroby hlavního produktu. Do této kategorie patří vodík vyráběný v procesech výroby chlorovaných alkalických hydroxidů nebo chlorečnanu sodného, vodík, který vzniká jako vedlejší produkt krakování fosilních paliv za účelem výroby alkanů nebo alkenů, vodík, který vzniká v procesu dehydrogenace při výrobě styrenu nebo ethylenu, nebo vodík, který vzniká při výrobě koksárenského plynu nebo ve vysoké peci při výrobě železa/oceli.

⁽¹⁶⁾ Konvenční paliva v dopravě zahrnují fosilní paliva, jako je nafta, benzín a petrolej, která se spotřebovávají v odvětví dopravy.

⁽¹⁷⁾ Je třeba poznamenat, že podle revidované směrnice RED jsou „biopaliva“ kapalná paliva pro dopravu vyráběná z biomasy.

⁽¹⁸⁾ Například vodík, který je vedlejším produktem procesu výroby chlorovaných alkalických hydroxidů, při jehož výrobě byla použita elektřina z obnovitelných zdrojů a který je v souladu s akty v přenesené pravomoci týkajícími se obnovitelných paliv nebiologického původu.

Pokyny Eurostatu k podávání zpráv o statistických údajích o vodíku zahrnují výrobu vodíku, ať už záměrnou a výhradní, nebo jako vedlejší produkt.

Kromě výše uvedených výjimek uznává 62. bod odůvodnění revidované směrnice RED úlohu subjektů, které se rozhodly přijmout investiční rozhodnutí s cílem modernizovat stávající zařízení na výrobu vodíku založená na technologii reformování parního metanu, a dosáhnout tak dekarbonizace výroby vodíku. Je třeba poznamenat, že uznání v tomto bodě odůvodnění je omezeno pouze na projekty, na které byl grant z Inovačního fondu udělen před vstupem revidované směrnice RED v platnost, tj. před 20. listopadem 2023. Proto se nebude vztahovat na nové projekty, u nichž bylo rozhodnutí o udělení grantu přijato po tomto datu.

Pokud jde o vymezení jmenovatele, v čl. 22a pátém pododstavci se odkazuje na „vodík“ používaný pro konečné energetické a neenergetické účely v průmyslu. To je v rozporu se zněním článku 22b, který stanoví podmínky pro snížení cíle v oblasti obnovitelných paliv nebiologického původu v průmyslovém odvětví (blíže vysvětleno v oddíle 4 těchto pokynů). Článek 22b umožňuje členským státům snížit cíl pro obnovitelná paliva nebiologického původu v průmyslovém odvětví, pokud spotřebovávají omezený podíl „vodíku nebo jeho derivátů“ vyrobených z fosilních paliv.

Zdá se, že použití odkazu na „vodík“ pouze v článku 22a ukazuje na záměrnou ochotu spolunormotvůrců započítat do jmenovatele pouze spotřebu vodíku, a nikoli spotřebu jeho derivátů, což naznačuje úmysl zaměřit se konkrétně na dekarbonizaci vodíku v EU. Vodík použitý k výrobě derivátů (bez ohledu na to, zda se považují za obnovitelná paliva nebiologického původu či nikoli) by se započítával do jmenovatele v členském státě, kde se derivát vyrábí. Pokud je například v jednom členském státě (členský stát A) vodík používán k výrobě amoniaku, který se pak vyveze do jiného členského státu (členský stát B), vodík použitý k výrobě amoniaku se započítá do jmenovatele v členském státě A, přičemž vzniklý amoniak se do jmenovatele v členském státě B nezapočítá.

I když se výše uvedená pravidla týkající se jmenovatele uplatňují na všechny členské státy za účelem započítávání spotřeby vodíku v průmyslu, aby se ověřilo plnění cíle stanoveného v článku 22a, členské státy mají možnost stanovit přísnější cíl, který by do jmenovatele zahrnoval spotřebu derivátů, čímž by došlo ke zvýšení jmenovatele a v důsledku toho i cíle pro obnovitelná paliva nebiologického původu. V tomto případě by však měly Eurostatu oznamovat údaje v souladu s pravidly pro započítávání jmenovatele vysvětlenými v předchozích odstavcích.

3. Vztah mezi cílem pro obnovitelná paliva nebiologického původu a celkovým cílem EU v oblasti energie z obnovitelných zdrojů podle článku 3

Ustanovení čl. 2 odst. 4 revidované směrnice RED definuje „hrubou konečnou spotřebu energie“ jako „energetické komodity dodané k energetickým účelům pro průmysl, dopravu, domácnosti, služby včetně veřejných služeb, zemědělství, lesnictví a rybolov, spotřeba elektřiny a tepla v odvětví energetiky při výrobě elektřiny a tepla a ztráty elektřiny a tepla při jejich distribuci a přenosu“. Obecný cíl spotřeby energie z obnovitelných zdrojů stanovený v článku 3 revidované směrnice RED se týká podílu energie z obnovitelných zdrojů na hrubé konečné spotřebě energie v Unii. To znamená, že k cíli mohou přispět pouze komodity v oblasti energie z obnovitelných zdrojů (včetně obnovitelných paliv nebiologického původu) používané pro energetické účely, nikoli však komodity používané pro neenergetické účely.

Obnovitelná paliva nebiologického původu používaná pro neenergetické účely přispívají k orientačnímu cíli pro zvýšení podílu energie z obnovitelných zdrojů v průmyslovém odvětví stanovenému v čl. 22a odst. 1, který se týká „podílu obnovitelných zdrojů energie v objemu energetických zdrojů využívaných pro konečné energetické a neenergetické účely v průmyslovém sektoru“, a přispívají tak k dosažení cíle pro obnovitelná paliva nebiologického původu stanoveného v témže článku. Na základě článku 3 revidované směrnice RED však nepřispívají k celkovému cíli EU pro rok 2030 v oblasti energie z obnovitelných zdrojů ve výši nejméně 42,5 %.

Kromě toho se elektřina z obnovitelných zdrojů použitá k výrobě obnovitelných paliv nebiologického původu nezapočítává do celkového cíle EU v oblasti energie z obnovitelných zdrojů (jak je uvedeno v čl. 7 odst. 2 směrnice RED). Obnovitelná paliva nebiologického původu používaná pro energetické účely se započítávají do celkového cíle pro obnovitelné zdroje energie a v rámci odvětví, ve kterém se spotřebovávají. Do celkového cíle v oblasti energie z obnovitelných zdrojů se rovněž započítává elektřina z obnovitelných zdrojů vyrobená z obnovitelných paliv nebiologického původu.

4. Článek 22b

Ustanovení čl. 22b odst. 1 uvádí, že „členský stát může v roce 2030 snížit příspěvek obnovitelných paliv nebiologického původu používaných pro konečné energetické a neenergetické účely uvedené v čl. 22a odst. 1 pátém pododstavci o 20 % v roce 2030, pokud:

- a) tento členský stát úspěšně směřuje k dosažení svého vnitrostátního příspěvku k závaznému celkovému cíli Unie stanovenému v čl. 3 odst. 1 prvním pododstavci, který je přinejmenším rovnocenný jeho očekávanému vnitrostátnímu příspěvku v souladu se vzorcem uvedeným v příloze II nařízení (EU) 2018/1999, a
- b) podíl vodíku – nebo jeho derivátů – vyrobeného z fosilních paliv, který je v tomto členském státě spotřebováván, nepřesahuje 23 % v roce 2030 a 20 % v roce 2035“.

Článek 22a revidované směrnice RED požaduje, aby členské státy od roku 2030 dosáhly podílu spotřeby obnovitelných paliv nebiologického původu v průmyslu ve výši 42 % celkové spotřeby vodíku v průmyslovém odvětví. Do roku 2035 se tento podíl zvýší na 60 %. Článek 22b zavádí flexibilitu pro plnění tohoto cíle tím, že členským státům umožňuje, aby tento cíl snížily o 20 % ve dvou časových okamžicích, tj. v roce 2030 a 2035, za předpokladu, že se jim daří dosahovat jejich vnitrostátního příspěvku k závaznému celkovému cíli Unie a že jejich podíl vodíku a jeho derivátů vyrobených z fosilních paliv není v roce 2030 vyšší než 23 % a v roce 2035 vyšší než 20 %. Pokud budou tyto podmínky kumulativně splněny, může být cíl pro obnovitelná paliva nebiologického původu stanovený v článku 22a snížen na 33,6 % v roce 2030 a 48 % v roce 2035.

Čítatel pro výpočet podílu vodíku a jeho derivátů vyrobených z fosilních paliv a spotřebovaných v průmyslovém odvětví zahrnuje všechny procesy výroby vodíku, které využívají fosilní zdroje, včetně těch, při nichž se zachycuje a využívá nebo ukládá CO₂. Jmenovatel se vypočítá na základě spotřeby veškerého vodíku a jeho derivátů v průmyslovém odvětví v členském státě, tj. včetně obnovitelných paliv nebiologického původu, vodíku založeného na fosilních palivech a vyrobeného s nízkými emisemi uhlíku a jeho derivátů. Vzhledem k tomu, že vodík je přirozeně přítomen v mnoha látkách používaných v průmyslu, jako je metan (CH₄) nebo i voda (H₂O), je třeba rozlišovat mezi deriváty vodíku a všemi ostatními látkami, které obsahují vodík. Pro účely jmenovatele se za relevantní deriváty vodíku považují pouze ty produkty, které se vyrábějí za použití vodíku jako vstupní suroviny. Výrobky, které obsahují vodík v přírodním stavu, nebo výrobky vyrobené z výrobků, které obsahují vodík v přírodním stavu, by měly být vyloučeny.

Na základě výše uvedeného by metan, který v přirozeném stavu obsahuje vodík, do jmenovatele nespadal, zatímco syntetický metan (e-metan) ano. Oblast působnosti je však omezena na produkty získané jako přímé deriváty vodíku, tj. vzniklé sloučením vodíku s jinými molekulami. Produkty obsahující vodík, které však nejsou přímými deriváty vodíku (např. hnojiva), nebo produkty vyrobené s použitím vodíku jako redukčního činidla (např. přímo redukované železo) by do jmenovatele neměly být zařazeny.

Článek 22b výslovně nevylučuje vedlejší produkt vodíku z výpočtu podílu vodíku a derivátů podle čl. 22b odst. 1 písm. b). Avšak s přihlédnutím k tomu, že článek 22b není samostatným ustanovením, ale naopak navazuje na článek 22a tím, že poskytuje flexibilitu pro dosažení cíle pro obnovitelná paliva nebiologického původu v průmyslovém odvětví, a s cílem zajistit soulad s článkem 22a, podle něhož je vedlejší produkt vodíku vyloučen a nemá být započítáván do výpočtu spotřeby vodíku, by to mohlo být vykládáno tak, že se na vodík vyrobený jako vedlejší produkt vztahují tatáž vyloučení z čitatele i jmenovatele v čl. 22b písm. b).

Pokud se členský stát rozhodne uplatnit flexibilitu podle článku 22b, musí to oznámit Komisi spolu se svými integrovanými vnitrostátními plány v oblasti energetiky a klimatu. Oznámení obsahuje informace o aktualizovaném podílu obnovitelných paliv nebiologického původu a všechny příslušné údaje prokazující, že jsou splněny obě podmínky uvedené v článku 22b.

5. Cíl pro obnovitelná paliva nebiologického původu v článku 25

Článek 25 stanoví zvláštní závazný dílčí cíl pro obnovitelná paliva nebiologického původu ve výši 1 % spotřeby energie pro dopravu, který se vypočítá v souladu s pravidly stanovenými v článku 27. Kromě toho se obnovitelná paliva nebiologického původu započítávají do kombinovaného dílčího cíle stanoveného pro obnovitelná paliva nebiologického původu a pokročilá biopaliva a rovněž do celkového cíle v oblasti dopravy. Obnovitelná paliva nebiologického původu jsou způsobilá k tomu, aby byla započítávána do cílů pouze v případě, že dosáhnou úspor emisí alespoň 70 %.

Jsou možné dva hlavní způsoby, jak zajistit dodržování předpisů:

- i) obnovitelná paliva nebiologického původu se započítávají do cílů, pokud jsou dodávány pro kterýkoli druh dopravy, včetně mezinárodních námořních zásobníků, na území členského státu;
- ii) obnovitelná paliva nebiologického původu se započítávají do cílů, pokud se používají jako meziprodukty pro výrobu konvenčních paliv používaných v odvětví dopravy a biopaliv, pokud se snížení emisí skleníkových plynů dosažené použitím obnovitelných paliv nebiologického původu nezapočítává do výpočtu úspor emisí skleníkových plynů z biopaliv. Použití jako meziprodukt zahrnuje případy, kdy se vodík z obnovitelných zdrojů používá v rafinériích, např. k odstranění nečistot při hydrogenaci, a také vodík používaný k výrobě HVO a methanolu, který se používá k výrobě bionafty.

Obnovitelná paliva nebiologického původu, která se používají jako meziprodukty pro výrobu konvenčních paliv používaných v odvětví dopravy a biopaliv, se započítávají do cíle v zemi, kde se použijí, a nezapočítávají se do produkce zařízení, které vyrábí konvenční paliva používaná v odvětví dopravy nebo biopaliva. Pokud se do cílů započítávají obnovitelná paliva nebiologického původu, která se používají jako meziprodukty pro výrobu biopaliv, musí se při výpočtu úspor emisí skleníkových plynů z biopaliv považovat za fosilní vstupy.

Směrnice sice jasně stanoví, že obnovitelná paliva nebiologického původu, která se používají jako meziprodukty pro výrobu konvenčních paliv používaných v odvětví dopravy, se započítávají do cílů, ale neupřesňuje, jakým způsobem se podporuje používání obnovitelných paliv nebiologického původu pro účely cíle v oblasti dopravy. Jedním ze slibných přístupů je zavést povinnost poskytnout dodávky uvedenou v článku 25 pro hospodářské subjekty, které používají obnovitelná paliva nebiologického původu jako meziprodukty pro výrobu konvenčních paliv používaných v odvětví dopravy a biopaliv, podobným způsobem jako u provozovatelů, kteří dodávají elektřinu z obnovitelných zdrojů pro elektrická vozidla v rámci úvěrového mechanismu, jak je stanoveno v čl. 25 odst. 4.

—

PŘÍLOHA

Článek 22a**Všeobecné rozšíření energie z obnovitelných zdrojů do průmyslu**

1. Členské státy usilují o zvýšení podílu obnovitelných zdrojů energie v objemu energetických zdrojů využívaných pro konečné energetické a neenergetické účely v průmyslovém sektoru o orientační nárůst ve výši nejméně 1,6 procentního bodu jako ročního průměru vypočítaného za období 2021 až 2025 a 2026 až 2030.

Členské státy mohou do průměrného ročního nárůstu uvedeného v prvním pododstavci započítat odpadní teplo a chlad až do 0,4 procentního bodu za předpokladu, že odpadní teplo a chlad jsou dodávány z účinného dálkového vytápění a chlazení, s výjimkou sítí, které dodávají teplo pouze do jedné budovy, nebo kde se veškerá tepelná energie spotřebovává výhradně na místě a kde se tepelná energie neprodává. Pokud se tak rozhodnou, zvýší se průměrný roční nárůst uvedený v prvním pododstavci o polovinu procentního podílu započítaného odpadního tepla a chladu.

Členské státy zahrnou politiky a plánovaná a přijatá opatření k dosažení tohoto orientačního zvýšení do svých integrovaných vnitrostátních plánů v oblasti energetiky a klimatu předložených podle článků 3 a 14 nařízení (EU) 2018/1999 a do svých integrovaných vnitrostátních zpráv o pokroku v oblasti energetiky a klimatu předložených podle článku 17 uvedeného nařízení.

Je-li elektrifikace považována za nákladově efektivní možnost, podporují uvedené politiky a opatření elektrifikaci průmyslových procesů založenou na obnovitelných zdrojích. Tyto politiky a opatření usilují o vytvoření příznivých tržních podmínek pro dostupnost ekonomicky životaschopných a technicky proveditelných alternativ v oblasti energie z obnovitelných zdrojů, které nahradí fosilní paliva používaná k průmyslovému vytápění, s cílem snížit využívání fosilních paliv používaných k vytápění s teplotou nižší než 200 °C. Při přijímání těchto politik a opatření členské státy zohlední zásadu „energetická účinnost v první řadě“, účinnost a mezinárodní konkurenceschopnost a potřebu řešit regulační, správní a hospodářské překážky.

Členské státy zajistí, aby podíl obnovitelných paliv nebiologického původu používaných pro konečné energetické a neenergetické účely do roku 2030 činil nejméně 42 % vodíku používaného pro konečné energetické a neenergetické účely v průmyslu a do roku 2035 tento podíl činil 60 %. Pro výpočet dotyčného procentního podílu se použijí tato pravidla:

- a) pro výpočet jmenovatele se zohlední energetický obsah vodíku pro konečné energetické a neenergetické účely, s výjimkou:
 - i) vodíku použitého jako meziprodukt pro výrobu konvenčních paliv používaných v odvětví dopravy a biopaliv;
 - ii) vodíku, který se vyrábí dekarbonizací průmyslového zbytkového plynu a který se používá k nahrazení specifického plynu, z něhož se vyrábí;
 - iii) vodíku, který se vyrábí jako vedlejší produkt nebo se získává z vedlejších produktů v průmyslových zařízeních;
- b) pro výpočet čitatele se zohlední energetický obsah obnovitelných paliv nebiologického původu spotřebovaných v průmyslovém sektoru pro konečné energetické a neenergetické účely, s výjimkou obnovitelných paliv nebiologického původu používaných jako meziprodukty pro výrobu konvenčních paliv používaných v odvětví dopravy a biopaliv;
- c) pro výpočet čitatele i jmenovatele se použijí hodnoty týkající se energetického obsahu paliv uvedené v příloze III.

Pro účely pátého pododstavce písm. c) tohoto odstavce a za účelem stanovení energetického obsahu paliv neuvedených v příloze III použijí členské státy k určení výhřevnosti paliv příslušné evropské normy nebo, nebyla-li pro tento účel přijata evropská norma, příslušné normy ISO.

2. Členské státy podporují dobrovolné systémy označování průmyslových výrobků, které jsou prohlašovány za vyrobené pomocí obnovitelné energie a obnovitelných paliv nebiologického původu. Tyto dobrovolné systémy označování uvádějí procentní podíl využití energie z obnovitelných zdrojů nebo obnovitelných paliv nebiologického původu použitých ve fázi získávání surovin a předzpracování, výroby a distribuce vypočítaný na základě metodik stanovených v doporučení Komise (EU) 2021/2279 (*), nebo v normě ISO 14067:2018.

3. Členské státy ve svých integrovaných vnitrostátních plánech v oblasti energetiky a klimatu předložených podle článků 3 a 14 nařízení (EU) 2018/1999 a ve svých integrovaných vnitrostátních zprávách o pokroku předložených podle článku 17 uvedeného nařízení uvedou množství obnovitelných paliv nebiologického původu, které dle očekávání dovezou a vyvezou. Komise na základě těchto zpráv vypracuje strategii Unie pro dovážení a domácí vodík s cílem podpořit evropský trh s vodíkem, jakož i domácí výrobu vodíku v Unii a podpořit provádění této směrnice a dosažení cílů v ní stanovených, přičemž náležitě zohlední bezpečnost dodávek a strategickou autonomii Unie v oblasti energetiky a rovné podmínky na celosvětovém trhu s vodíkem. Členské státy ve svých integrovaných vnitrostátních plánech v oblasti energetiky a klimatu předložených podle článků 3 a 14 nařízení (EU) 2018/1999 a ve svých integrovaných vnitrostátních zprávách o pokroku v oblasti energetiky a klimatu předložených podle článku 17 uvedeného nařízení uvedou, jak hodlají přispět k této strategii.

Článek 22b

Podmínky pro snížení cíle pro využívání obnovitelných paliv nebiologického původu v průmyslu

1. Členský stát může v roce 2030 snížit příspěvek obnovitelných paliv nebiologického původu používaných pro konečné energetické a neenergetické účely uvedené v čl. 22a odst. 1 pátém pododstavci o 20 % v roce 2030, pokud:

- a) tento členský stát úspěšně směřuje k dosažení svého vnitrostátního příspěvku k závaznému celkovému cíli Unie stanovenému v čl. 3 odst. 1 prvním pododstavci, který je přinejmenším rovnocenný jeho očekávanému vnitrostátnímu příspěvku v souladu se vzorcem uvedeným v příloze II nařízení (EU) 2018/1999, a
- b) podíl vodíku – nebo jeho derivátů – vyrobeného z fosilních paliv, který je v tomto členském státě spotřebováván, nepřesahuje 23 % v roce 2030 a 20 % v roce 2035.

Není-li některá z uvedených podmínek splněna, snížení uvedené v prvním pododstavci se přestane uplatňovat.

2. Pokud členský stát uplatní snížení uvedené v odstavci 1, oznámí to Komisi spolu se svými integrovanými vnitrostátními plány v oblasti energetiky a klimatu předloženými podle článků 3 a 14 nařízení (EU) 2018/1999 a v rámci svých integrovaných zpráv o pokroku v oblasti energetiky a klimatu předložených podle článku 17 uvedeného nařízení. Oznámení obsahuje informace o aktualizovaném podílu obnovitelných paliv nebiologického původu a všechny příslušné údaje prokazující, že jsou splněny podmínky uvedené v odst. 1 písm. a) a b) tohoto článku.

Komise sleduje situaci v členských státech, které využívají snížení, s cílem ověřit průběžné plnění podmínek uvedených v odst. 1 písm. a) a b).

(*) Doporučení Komise (EU) 2021/2279 ze dne 15. prosince 2021 o používání metod stanovení environmentální stopy pro měření a sdělování environmentálního profilu životního cyklu produktů a organizací